

تفسیر قوانین

قوه قضاییه

در
ایالات متحده آمریکا

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
ترجمه
رضا دشت آرا
و کیل دادگستری

قبل از بیان یکی از مهمترین وظایف قوه قضاییه حکومت ممالک متحده آمریکا بجاست چند موضوع را در نظر داشته باشیم . قانون اساسی آمریکا اختیارات خاصی به قوه مقننه این کشور اعطا کرده و علاوه بر این ، اختیار تصویب کلیه قوانینی را که ممکن است برای اعمال این اختیارات ضرور باشد، بگذار و اگذار نموده است . عمومیت و کلیت این اختیار ممکن است اشتباهات ولغز شهابی برای قوه مقننه در برداشته و سبب

وضع قوانینی کردد که با اصول قانون اساسی مغایرت داشته باشد، از این گذشته قوانین مصوب کنکره همیشه صراحت لازم را ندارد و چه بسا ممکن است هنگام اجرا، قوه مجریه معنا و مفهومی خلاف آنچه مورد نظر قانونگذار بوده، به آن بدهد که نتیجه اجرای چنین قوانینی بحقوق آزادیهای مردم اطمدوارد کند.

حکومت مخلوق قانون اساسی آمریکا با تأسیس دادگاههای

فدرال^(۱) از حقوق آزادیهای مردم حمایت می کند. قانون اساسی آمریکا چنین مقرر داشته:

« قوه قضاییه ایالات متحده آمریکا تشکیل می گردد از یک

دیوانعالی^(۲) و دادگاههای پایین به ترتیبی که کنکره ممکن است به بمقتضیات زمان تدریجیاً با تأسیس آنها مبادرت ورزد.»

جلسات دیوانعالی ایالات متحده در ساختمان دیوانعالی واقع در

واشینگتن پایتخت آمریکا تشکیل می شود. این ساختمانی است باشکوه از مرمر سفید که پیکرهای بالای سر در و روی آن عقاید ملی مردم آمریکارا مجسم می کند و بالای ستونهای رفیع آن عبارت «عدالت مساوی تحت لوای قانون»^(۳) تجلی خاص دارد. جلسات دیوانعالی که مرکب است از یک رئیس^(۴) و هشت عضو مستشار^(۵) معمولاً از ماه اکتبر تاژوئن هرسال تشکیل می شود.

یکی از مهمترین وظایف قضات دیوانعالی رسیدگی و اتخاذ تصمیم نسبت بقوانینی است که بتصویب کنکره رسیده، از این جهت که قوانین مزبور با اصول قانون اساسی آمریکا موافقت دارد یا خیر. قضات دیوانعالی با تفسیر و تعبیر قوانین مصوب کنکره و اصول قانون اساسی باین وظیفه خطیر عمل می کنند. عبارت دیگر در موقع لزوم دیوانعالی باید اعلام دارد که مطابق اصول قانون اساسی

1) Federal Courts.

2) Supreme Court.

3) Equal Justice Under Law.

4) Chief Justice.

5) Associate Justice.

کنگره در تصویب قانون مورد بحث مجاز و مختار نبوده و قانون مصوب برخلاف اصول قانون اساسی^(۱) است. بدینه است چنین قانونی در آینده بوسیله رئیس جمهور و سایر اعضای قوه مجریه قابل اجرا نخواهد بود.

در سال ۱۸۰۳ اولین حکم دیوانعالی ایالات متحده این بود که دیوان مزبور قانوناً اختیار و صلاحیت دارد اعلام نماید قانونی که از تصویب کنگره گذشته، با قانون اساسی موافقت ندارد. این حکم در زمانی صادر شد که جان مارشال حقوقدان بر جسته‌ای که در جنگ استقلال همراه جرج واشینگتن در راه استقلال آمریکا جنگیده بود، در رأس دیوانعالی این کشور قرار داشت. معهدها جان مارشال شخصاً عقیده داشت که بنیان‌گذاران کشور خواسته‌اند، حکومت متحده آمریکا باندازه کافی دارای قدرت پاشد که بتواند ملت را درجهت منافع عمومی مردم اداره کند. بنابراین جان مارشال قانون اساسی آمریکا را بطریقی مورد تفسیر قرارداد که با حفظ حقوق و آزادیهای مردم، حکومت قدرت لازم را داشته باشد. در مورد این حقوقدان عالی‌مقام گفته‌اند که بقانون اساسی آمریکا روح و قدرت را توانماً داده است.

ویلیام هوارد تافت یکی دیگر از رؤسای بر جسته دیوانعالی ایالات متحده گفته است، «اصولاً علت وجودی داد کاهها بالا بردن سطح خوشبختی و رفاه مردم است بوسیله اجرای دقیق و سریع عدالت». این حقوقدان عقیده داشته، اساساً داد کاهها باین منظور تأسیس گردیده که با فراد جستجو کننده عدالت کمک کند.

در مباحث آتی بررسی خواهد شد که در حکومت آمریکا، چگونه قوه قضاییه بمردم خدمت می‌کند و آزادیهای آنان را مورد حمایت قرار می‌دهد. دیوانعالی ممالک متحده بموجب اصل سوم قانون اساسی آمریکا که منحصر از دیوان مزبور نام برده، تأسیس گردیده است و برابر همین اصل، قانون اساسی اختیار تأسیس داد کاههای دیگری را بکنگره آمریکا داده است و همچنین

1) Unconstitutional.

بکنگره مزبور اختیار داده بمقتضای فیاز عمومی تعداد این دادگاهها را افزایش داده و یا از آن بکاهد. کنگره آمریکا تدریجیاً باعمال این اختیار دادگاهها فدرال پایین^(۱) را که اکنون مشغول کارند، تأسیس نموده است. بنابراین قانون اساسی آمریکا با تأسیس دیوانعالی و اعطای اختیار تأسیس سایر دادگاهها فدرال بکنگره، قوه قضاییه ممالک متحده را براساس رسیدگی دعاوی اعم از کیفری و مدنی و صدور حکم نسبت به آن بوجود آورده است.

قضات دادگاهها فدرال

در طی قرن هفدهم در کشور انگلستان یک قوه قضاییه مستقل و خارج از نظارت مقام بالا پیشنهاد شد. نویسنده کان قانون اساسی آمریکا با وضع مقررات تعديل یافته انتخاب قضات دیوانعالی و دادگاهها فدرال پایین^(۱) اصل فوق را پذیر فتند.

بنیانگذاران ممالک متحده مقرر داشتند که رئیس جمهور با موافقت و تأیید مجلس سنا کلیه قضات فدرال را تعیین کند و یک قاضی فدرال بتواند بار قمار شایسته خود همواره در خدمت قضایی بماند. عزل قاضی فدرال از خدمت قضایی منحصر آبراساس اتهام و حکومیت بجهالت و جنحة مهم در اختیار و صلاحیت کنگره قرار دارد. بنابراین یک قاضی فدرال اصولاً مادام عمر بخدمت قضایی انتخاب می شود، مگر اینکه استعفا بدهد یا بازنشسته شود. علاوه بر این، قانون اساسی آمریکا مقرر می دارد، حقوق قضی فدرال مادام که در خدمت قضایی است، هرگز کاهش نخواهد یافت. در نتیجه قضات آمریکایی کاملاً مستقل می باشند و هرگز تحت تأثیر قوای دیگر حکومت و یا شخص یا دسته ای از افراد قرار نمی گیرند.

صلاحیت دادگاهها فدرال

اصل سوم قانون اساسی آمریکا صلاحیت قضاؤت را بر اساس کیفیت و نوع دعاوی بدادگاهها فدرال تفویض نموده است. بر اساس این صلاحیت، قضاؤت

دادگاههای مدنی است شامل قضایایی کرده که مستلزم تفسیر قانون اساسی باشد.

صلاحیت دادگاههای فدرال شامل دعاوی زیر می‌باشد:

دعاوی ناشی از معاهدات بین ممالک متحده و سایر کشورها،

دعاوی منوط به حمل و نقل در دریاهای آزاد، دعاوی منوط به قوانین

مدنی فدرال، دعاوی منوط به نقض قوانین کیفری فدرال، دعاوی

منوط به بارفah داخلی و مهاجرت و موضوعات کمرگی، دعاوی منوط

بامور تجارتی بین ایالات مختلف.

همچنین با توجه بطرفهای دعوی در امور زیر نیز بدادگاههای فدرال

صلاحیت رسیدگی تفویض شده است:

دعاوی که يك طرف آن ایالات متحده آمریکا قرار دارد، دعاوی

که طرفهای آن دو یا سه ایالت یا دو تبعه از ایالات مختلف باشند،

دعاوی که يك طرف آن يك دولت خارجی و یا يكی از اتباع خارجه

و از طرف دیگر یکی از ایالات باشد.

دیوانعالی ممالک متحده

هنگام طرح موضوع در دیوانعالی، هیئت عمومی قضات شامل رئیس دیوان

و هشت عضو مستشار تشکیل جلسه می‌دهند و با کثریت آرا تصمیم می‌گیرند.

اصول ادیوانعالی یک دادگاه تجدیدنظر است؛ باین معنا که احکام صادره

از دادگاههای پایین را مورد رسیدگی مجدد قرار می‌دهد؛ معنی این این اساسی رسیدگی

بدوی و ماهوی کلیه دعاوی مبتلا به دیپلماتهای خارجی هانند سفراء، وزراء

کنسولها را در صلاحیت ذاتی دیوانعالی قرار داده و چون این صلاحیت بموجب

قانون اساسی تفویض شده، قوه مقننه نمی‌تواند این اختیار را از قوه قضائیه بگیرد.

دیوانعالی اختیار و صلاحیت دارد اعلام نماید که قانون مصوب کنگره که

بتأیید رئیس جمهور نیز رسیده، با قانون اساسی مغایرت دارد. دیوانعالی ممالک

متحده همچنین اختیار و صلاحیت دارد رأی بدهد که قانون اساسی یا عادی ایالتی

با قانون اساسی فدرال مغایر است. آرای دیوانعالی که بالاترین دادگاه حکومت

فدرال می باشد ، غیر قابل تجدید نظر ، قطعی و لازم الاجراست .

دیوانعالی ممالک متحده یک سنت تاریخی مسک نفس از خود بجای گذارده ، چه معمولاً نسبت باعلام مغایرت اعمال حکومت فدرال و یا حکومت ایالتی با قانون اساسی فدرال بسیار محتاط است . بنابراین اصولاً دیوانعالی کلیه قوانین جدید مصوب کنگره را از نظر مغایرت با قانون اساسی مورد بررسی و توجیه قرار نمی دهد ، بلکه از این نظر فقط قوانینی را مورد توجه و رسیدگی قرار می دهد که با قضیه مطرح در دیوانعالی هر تبیط باشد .

نظارت بر قدرت دیوانعالی

قانون اساسی ممالک متحده حق اعمال برخی نظارت بر قدرت دیوانعالی را به کنگره و رئیس جمهوری تفویض نموده است .

کلیه قضات دیوانعالی باناپید مجلس سنای بوسیله شخص رئیس جمهور تعیین می شوند . رئیس جمهور همچنین حق اعطای بخشودگی و یا بتعویق اندختن مجازات اشخاصی که دردادگاههای فدرال به سبب ارتکاب جرایم محکوم شده اند ، دارد . تعداد قضات دیوانعالی و حقوق آنان بوسیله کنگره تعیین می گردد و مجلس سنای در تصویب یا رد انتخاب قضاتی که بوسیله رئیس جمهور برگزیده می شوند ، اختیار نامدارد . صرفنظر از جهات دیگر مقرر در قانون اساسی ، کنگره اختیار کامل دارد تعیین نماید که قضایای مورد بحث بهتر است در دیوانعالی طرح گردد و یا دردادگاههای فدرال پایین . همچنین کنگره حق دارد تعیین کند که آرای صادر از دادگاههای فدرال پایین قابل تجدیدنظر در دیوانعالی می باشد یا خیر . بدینهی است دیوانعالی نیز رأساً می تواند نسبت بقابل طرح و تجدیدنظر بودن آرای دادگاههای پایین در دیوانعالی تصمیم بگیرد .

پس از برگزاری تشیفات آغاز کار حرج واشنگتن در مقام اولین رئیس جمهور ممالک متحده آمریکایی دیری نپایید که کنگره با استفاده از اختیار ناشی از قانون اساسی ، قانون تشکیلات قضایی^(۱) را در ۲۴ سپتامبر ۱۷۸۹ از

(۱) Judiciary Act .

تصویب گذراند. بر طبق این قانون دادگاههای پایین از سیزده دادگاه ناحیه^(۱) و سه دادگاه استیناف^(۲) تشکیل شد و بموازات پیشرفت و نیاز کشور تعداد این دادگاهها بوسیله کنگره تکثیر یافت. امروزه در هر ایالت حداقل یک دادگاه ناحیه و در ایالات وسیع تر دو یا بیشتر از این نوع دادگاهها تأسیس شده است.

دادگاههای استیناف ایالات متحده بطور کامل در سال ۱۸۹۱ تأسیس گردید و دیوان عالی از بسیاری دعاوی که استینافاً در آن دیوان مطرح بود واز دادگاههای ناحیه ارجاع شده بود، فارغ گردید. در زمان حاضر، ممالک متحده به یازده حوزه که هر حوزه دارای یک دادگاه استیناف است، تقسیم گردیده. در هر دادگاه استیناف سه تا نه قاضی با جام وظیفه اشتغال دارند و ضمناً یکی از قضات دیوان عالی نیز بعنوان قاضی حوزه استیناف برای هر حوزه قضایی برگزیده می‌شود.

پایین ترین دادگاههای فدرال ممالک متحده دادگاههای ناحیه است. با استثنای آنچه مطابق قانون در صلاحیت ذاتی دیوان عالی و یادادگاههای اختصاصی قرار دارد، دادگاههای فدرال ناحیه بکلیه دعاوی رسیدگی می‌کند. در این دادگاهها دعاوی معمولاً بوسیله یک قاضی منفرد و در بعضی مواقع در معیت یک هیئت منصفه رسیدگی می‌شود. پژوهشخواهی از حکم دادگاه ناحیه یک دادگاه استیناف که در حوزه قضایی دادگاه ناحیه که حکم را داده، واقع است، ارجاع می‌گردد. اصولاً احکامی که استینافاً صادر می‌شود، قطعی است، مگر بعضی احکام که ممکن است برای تجدید نظر بیشتر بدیوان عالی ارجاع گردد. کنگره ممالک متحده، همچنین ضرورت تشکیل دادگاههای اختصاصی را تذریجاً احساس کرد و در سال ۱۸۵۵ دادگاه دعاوی^(۳) اشخاص بر دولت را تأسیس فرمود. در سال ۱۸۹۰ یک نوع دادگاه اختصاصی بنام هیئت ارزیابان عمومی

1) District Court.

2) Circuit Court of Appeals.

3) Court of Claims.

ممالک متحده^(۱) در سال ۱۹۰۹ دادگاه استیناف حقوق گمرکی و امتیازات ثبتی^(۲) و در سال ۱۹۵۰ دادگاه استیناف نظامی^(۳) تشکیل گردید. در سال ۱۹۲۶ عنوان هیئت ارزیابی عمومی ممالک متحده بدادگاه حقوق گمرکی^(۴) تبدیل گردید.

در گذشته شخصی که مدعی بود از دولت مطالباتی دارد، مجبور بود درخواست خود را بطریق دولت تقدیم کنگره نماید. پس از تأسیس دادگاه اختصاصی دعاوی اشخاص بر دولت، کنگره از تحمل بار رسیدگی این نوع دعاوی و صدور حکم ماهوی نسبت باینکه چنین مطالبه‌ای قابل پرداخت می‌باشد یا خیر، آسوده گردید. مقر دادگاه مزبور در واشینگتن و مرکب از یک رئیس و چهار قاضی مستشار می‌باشد. حکم این دادگاه در پرداخت محکوم به، مادام که از طرف کنگره تأمین اعتبار نشده باشد، قابل اجرا نیست.

دعاوی ناشی از تصمیمات مأمورین گمرکی در مورد نوع کالاهای وارد، حقوق و تعرفه گمرکی در دادگاه حقوق گمرکی ایالات متحده طرح و مورد رسیدگی قرار می‌کیرد. استیناف نسبت با حکام صادر در دادگاه استیناف حقوق گمرکی و امتیازات ثبتی طرح و رسیدگی می‌شود. وهم چنین دادگاه مزبور استیناف از آرای هر بوط بحقوق ثبتی اختراعات و علایم تجاری را رسیدگی می‌کند. برای مثال مختاری که تقاضای ثبت اختراعش از طرف اداره ثبت اختراقات و علایم تجاری را داشته، می‌تواند دادخواست پژوهشی خود را بدادگاه استیناف حقوق گمرکی و امتیازات ثبتی تقدیم دارد.

افسران نیروی ارتش که بسوء اداره متهم شده‌اند، ممکن است در دادگاه ارتش محاکمه شوند. آرای صادره از دادگاه ارتش نسبت بم موضوعات مهمنتر، ممکن است در دادگاه استیناف نظامی قابل پژوهشخواهی باشد.

1) The Board of United States General Appraisers.

2) The United States Court of Customs and Patent Appeals.

3) The United States Court of Military Appeals.

4) The United States Customs Court.

با استثنای احکام صادره از دادگاه استیناف نظامی که قطعی است، ممکن است احکام سایر دادگاههای اختصاصی برای تجدید نظر نهایی بدیوانعالی ارجاع گردد.

دادگاههای فدرال فرمدم آمریکا

احکام دادگاههای فدرال و سایر دادگاهها بمردم کمک می‌کند که اختلافات و دعاوی خود را منصفانه و صلحجویانه حل کنند و فصل خصوصت نمایند. بنابراین دادگاهها عدالت را در میان مردم تأمین می‌کنند. ممکن است مردم قوانین موضوعه را همیشه دوست نداشته باشند، اما اطاعت از قوانین آنطور که دادگاهها تشریح و تفسیر می‌کنند، وظیفه آنهاست. وقتی که مردم قوانین را دوست نداشته باشند، نمایندگان آنان می‌توانند چنین قوانینی را تغییر بدهند. هر تغییری در قانون باید در کیفیتی که قبل از وسیله طرح حکومت درجهت نیاز عمومی مردم تهییه و تدارک شده است، انجام پذیرد.

این وظیفه دادگاههاست که بمردم اطمینان بدهند که کلیه قوانین با قانون اساسی ممالک متحده موافق دارد. در نظام حکومت ایالات متحده آمریکا قوه قضائیه بمنزله چرخ موازنها است بین سایر قوا. در حقیقت، قوه قضائیه بر اساس قانون اساسی حافظ روابط صحیح بین قوای مقننه و مجریه و بین مردم و ایالات می‌باشد.

پرشکوه از این ایالات فرنگی
پریال جامع علوم انسانی